

Opłata adiacencka a zwolnienia podatkowe Kościoła

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 grudnia 2002 r. (I SA 342/2001)

Z uzasadnienia

Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznał skargę Wyższego Seminarium Duchownego Metropolii W. „H” na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w O. w przedmiocie ustalenia opłaty adiacenckiej [1] z tytułu wzrostu wartości nieruchomości na skutek jej podziału. W skardze do sądu skarżący wskazał na błędną interpretację przepisów ustawy o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego dotyczących zwolnień podatkowych i świadczeń na fundusz gminy i fundusz miejski (art. 55 ustawy) przyjmując, że opłata jest dochodem gminnym i stosownie do art. 109 ust. 2 pkt 1 ustawy o finansach publicznych wchodzi w skład budżetu gminy, a nie „funduszu gminnego i miejskiego”. Zdaniem skarżącego pojęcie „budżetu gminy” jest równoznaczne z pojęciem „funduszu gminnego”, ponieważ fundusz ten jest elementem budżetu. W użytym w ustawie o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego pojęciu „świadczenie na fundusz gminny i fundusz miejski” ujęte jest pojęcie opłaty adiacenckiej. W uzasadnieniu wyroku skład orzekający wskazał, iż art. 55 powołanej ustawy zawiera regulację dotyczącą stosowanych do majątków i przychodów kościelnych osób prawnych przepisów podatkowych. Zgodnie z ust. 1 tego artykułu majątek i przychody kościelnych osób prawnych podlegają ogólnym przepisom podatkowym, z wyjątkami określonymi w ust. 2-6 tego artykułu.

Opłata adiacencka na rzecz gminy z tytułu wzrostu wartości nieruchomości nie jest podatkiem i wobec tego nie mają do niej zastosowania wyłączenia przewidziane w powołanym art. 55 ust. 2-6. Przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami (regulujące ustalenie opłaty) nie przewidują możliwości zwolnienia od jej ponoszenia, a jedyna ulga w uiszczeniu opłaty może polegać na jej rozłożeniu na raty roczne płatne do 10 lat.

[Monitor Prawniczy 2003/3 str. 98]

Przypisy:

[1] Opłata adiacencka (łac. *adiacere* 'leżeć przy') - według ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, opłata adiacencka oznacza opłatę ustaloną w związku ze wzrostem wartości nieruchomości spowodowanym: a) budową urządzeń infrastruktury technicznej z udziałem środków Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego; b) scaleniem i podziałem nieruchomości; c) podziałem nieruchomości (zob. art. 4 pkt 11; 98 ust. 4; 107; 144-148).

Ad. a) Opłata adiacencka jest opłatą związaną z uczestnictwem w kosztach budowy urządzeń infrastruktury technicznej. Przy czym przez budowę tę należy rozumieć urządzenie albo modernizację drogi, wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów i urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych. Ustalenie i wysokość opłaty adiacenckiej zależą od wzrostu wartości nieruchomości spowodowanego budową urządzeń infrastruktury technicznej.

Przykład: Jeśli przed inwestycją gminy (np. budowa wodociągu) wartość danej nieruchomości wynosiła 100, zaś po niej 150, to od różnicy (50), gmina będzie miała prawo pobierania opłaty adiacenckiej, która nie może jednak być wyższa niż 50% wzrostu wartości nieruchomości (max. 25). Stawki procentowe tej opłaty są zróżnicowane i mogą zależeć od rodzaju inwestycji. Przy stawce procentowej opłaty adiacenckiej ustalonej na 20% dla naszego wodociągu, opłata wynosić będzie 20% x 50 = 10 (ok. 6,7 wartości nieruchomości).

Ad. c) W powyższym przypadku dotyczącym seminarium duchownego, opłata adiacencka została nałożona w związku z trzecim tytułem prawnym stanowiącym podstawę dla tej opłaty, mianowicie w związku ze wzrostem wartości nieruchomości na skutek jej podziału. [MA]

Zob. więcej: ratusz.pl/mieszkalnictwo/artykuly/oplaty_adiacenzie/

(Publikacja: 29-08-2003)

Oryginał.. (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,2655>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl